

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 25. marca 2009, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Tomana a sudcov JUDr. Jozefa Kanderu a JUDr. Pavla Farkaša v trestnej veci proti obvinenému **B. B.**, pre trestný čin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 19. októbra 2006, sp. zn. 2 To 294/2006, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **B. B.** **sa odmieta.**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen, zo dňa 21. apríla 2006, sp. zn. 5 T 11/06, bol obvinený **B. B.** uznaný vinným zo spáchania trestného činu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 12. augusta 2005 spolu s **M. B.** v čase o 23.00 hod. na **S.** ulici vo **Z.** prepadli **D. B.**, nar. **X.**, tým spôsobom, že **M. B.** od poškodeného pýtal 2 Sk, potom ako im ich odmietol dať, obaja na neho skočili a pokúšali sa ho zhodiť na zem, čo sa im nepodarilo, nakoľko sa im poškodený vytrhol a začal utekať, avšak následne ho obaja páchatelia dobehli, pričom ho **M. B.** chytil odpredu za odev a najmenej raz ho udrél rukou do oblasti tváre, následne ho obaja spoločne zhodili na zem, pričom poškodený spadol a ostal ležať na chodníku, po čom mu obaja prehľadali ruksak, ktorý mal na pleci a vrecká odevu a odcudzili mu z pravého zadného vrecka nohavíc hnedú peňaženku obsahujúcu finančnú hotovosť 60 Sk a občiansky preukaz, z vonkajšieho pravého vrecka vetrovky mobilný telefón zn. SIEMENS A55 IMEI: **X.** spolu so SIM kartou Orange telefónneho čísla **X.** a z ľavého predného vrecka nohavíc zväzok 6 kľúčov od bytu, následne obaja z miesta činu ušli, odcudzený mobilný telefón predali **J. I.**, nar. **X.** za 100 Sk, ktoré použili pre vlastnú potrebu, čím týmto konaním spôsobili poškodenému **D. B.** pomliaždeniny a odreniny na tvári obojstranne na pravom líci s dobou PN od 13. augusta 2005 do 1. septembra 2005 a odcudzením vecí škodu vo výške 1 390 Sk.

Okresný súd Zvolen za to obvinenému uložil podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák. a § 38 ods. 7 Tr. zák. úhrnný a súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov a 10 (desať) mesiacov, na ktorého výkon bol obvinený zaradený podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste z Trestného rozkazu Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 4 T 111/05 zo dňa 31. augusta 2005.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený B.B. odvolanie na Krajský súd v Banskej Bystrici, v ktorom sa domáhal preskúmania napadnutého rozsudku s tým, aby krajský súd vo veci sám rozhodol a uznal obvineného vinným z trestného činu krádeže. Svoje odvolanie obvinený odôvodnil tým, že trestnej činnosti kladenej mu za vinu sa nedopustil tak, ako je uvedené v rozsudku súdu prvého stupňa. Obvinený priznáva, že odcudzil mobilný telefón poškodenému – vytiahnutím z vrecka nohavíc, avšak tohto konania sa dopustil bez použitia akéhokoľvek násillia, či hrozby bezprostredného násillia. Obvinený taktiež poukázal na výpoveď D.B., o ktorom tvrdí, že bol značne pod vplyvom alkoholu.

Krajský súd v Banskej Bystrici odvolanie obvineného B.B. preskúmal a stotožnil sa so skutkovými zisteniami Okresného súdu Zvolen, ktoré zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania a na základe ktorých bolo možné bez pochybností ustáliť vinu B.B. v spôsobe a rozsahu uvedenom v obžalobe. Krajský súd k odvolacím námietkam obvineného uviedol, že skutok bol dostatočne preukázaný svedeckou výpoveďou poškodeného aj keď tento pripustil, že v čase spáchanie skutku mal vypité, pričom sám obžalovaný vo svojej výpovedi v prípravnom konaní dňa 17. augusta 2005 priznal, že prezreli poškodenému ruksak, ako aj spáchanie fyzického útoku na poškodeného.

Krajský súd v Banskej Bystrici si teda úvahy a závery súdu prvého stupňa v celom rozsahu osvojil a uznesením zo dňa 19. októbra 2006, sp. zn. 2 To 294/2006, preto odvolanie obvineného B.B. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Proti tomuto rozhodnutiu krajského súdu podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu dňa 13. novembra 2008 dovolanie na Najvyšší súd Slovenskej republiky, aj keď

ho nesprávne označil ako dovolanie proti rozsudku Okresného súdu Zvolen. Obvinený ako dôvody dovolania uviedol, že rozhodnutie krajského súdu je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia (§ 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.) a porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom (§ 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.).

Konkrétne obvinený v dovolaní namietal, že napáda nesprávne právne posúdenie skutku, tak ako ho zistil a ustálil Okresný súd Zvolen, resp. Krajský súd v Banskej Bystrici, pričom vyjadril názor, že spáchanie skutku tak ako ho zistili a ustálili súdy prvého a druhého stupňa sa nepreukázalo a obvinený sa trestného činu lúpeže nedopustil, nakoľko pri odcudzení vecí poškodenému sa žiadneho násillia nedopustil, čiže nemohol spáchať trestný čin lúpeže, pretože až použitím násillia, resp. jeho bezprostrednej hrozby, v úmysle zmocniť sa cudzej veci je naplnená skutková podstata trestného činu lúpeže. Obvinený uviedol, že priznáva spáchanie trestného činu krádeže, ktorého sa mal dopustiť na poškodenom D.B.

Ďalej obvinený uviedol, že konaním na súde prvého stupňa došlo zásadným spôsobom k porušeniu jeho práva na obhajobu tým spôsobom, že obvinený nebol poučený o možnostiach uzatvorenia zmieru, dohody o vine a treste a nemal možnosť sa v neprítomnosti právneho zástupcu správne rozhodnúť ako postupovať v trestnom konaní.

Z uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal správnosť rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici vo výroku o vine ako aj treste, najmä či bol spáchaný skutok správne kvalifikovaný ako trestný čin lúpeže. Pritom obvinený aj v podanom dovolaní zotrval na svojej obhajobe a tvrdil, že spáchal trestný čin krádeže.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal, či podané dovolanie spĺňa všetky obsahové a formálne náležitosti, či je podané oprávnenou osobou, a či je prípustné. Dovoláním bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici ako súdu odvolacieho, ktorým bolo obvinenému zamietnuté odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa, ktorý uložil obvinenému nepodmienečný trest odňatia slobody. Proti takémuto rozhodnutiu je dovolanie prípustné podľa § 368 ods. 1 Tr. por. Dovolanie bolo taktiež podané prostredníctvom obhajcu, čím bola splnená aj podmienka jeho podania oprávnenou osobou podľa § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 Tr. por.

V dovolaní musí byť uvedené, z akých dôvodov je predmetné rozhodnutie napádané a aké chyby sú rozhodnutiu vytýkané. V predmetnom dovolaní sa pritom konštatuje, že sa jedná o dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. a § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že dovolanie podané obvineným B.B. nie je dôvodné, a preto ho podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Z obsahu dovolania vyplýva, že obvinený napáda skutkové zistenia súdov prvého a druhého stupňa, čo však nie je zákonný dovolací dôvod podľa § 371 Tr. por. Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.), je viazaný zisteným skutkovým stavom veci, tak ako ho ustálili súdy nižšej inštancie, pretože podľa citovaného ustanovenia môže byť dovolacím dôvodom len skutočnosť, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, pričom však správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych väd, ale nie je určené na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Dovolanie má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať a korigovať len súd odvolací (§ 322 ods. 3, § 326 ods. 5 Tr. por.). Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmvanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy, bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Na objasnenie potrebných okolností prípadne potrebných na rozhodnutie o dovolaní môže vykonať dovolací súd len v obmedzenom rozsahu len potrebné vyšetrovanie v obmedzenom rozsahu podľa § 379 ods. 2 Tr. por.

Preto možnosti podania dovolania musia byť obmedzené, aby sa širokým uplatníím tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inšancia.

Dovolací sú je preto viazaný zisteným skutkového stavu veci ako ho zistil a ustálil okresný súd s ktorého závermi sa stotožnil aj krajský súd. V predmetnej trestnej veci to znamená, že pre dovolací súd sú, rozhodujúce zistenia, podľa ktorých obvinený B.B. spáchal skutok tak, ako je uvedené v rozsudku prvostupňového súdu.

Nie je možné sa stotožniť s názorom obvineného, že Krajský súd v Banskej Bystrici vydal rozhodnutie, ktoré je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Krajský súd postupoval správne a podľa zákona, keď sa stotožnil so zisteným skutkovým stavom veci, tak ako ho zistil a ustálil súd prvého stupňa. Rovnako správne Krajský súd v Banskej Bystrici, tak ako Okresný súd Zvolen, kvalifikoval spáchaný skutok ako trestný čin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák..

Dovolací súd tiež zistil, že v trestnom konaní boli vykonané všetky potrebné a dostupné dôkazy a to zákonným spôsobom podľa § 2 ods. 10, ods. 12 Tr. por.

Na základe vyššie uvedeného možno zhrnúť, že dovolaním nie je možné primárne napádať skutkové okolnosti prípadu a na základe toho vyvodzovať nesprávnu kvalifikáciu skutku. Zákon v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. pripúšťa možnosť podania dovolania len v prípade, kedy na základe správne a úplne zisteného skutkového stavu veci bolo použité nesprávne právne posúdenie skutku alebo z dôvodu, že rozhodnutie bolo založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. treba uviesť, že nie je pravdou, že sa obvinený nemohol správne rozhodnúť ako postupovať v trestnom konaní kvôli neprítomnosti obhajcu, resp. že nebol poučený o možnosti uzavrieť dohodu o vine a treste alebo zmier. Obhajkyňa (JUDr. D. B.) bola obvinenému ustanovená podľa § 39 Tr. por. Okresným súdom Zvolen dňa 23. septembra 2005, a po celú dobu konania táto hájila záujmy obvineného. Rovnako sa nezakladá na pravde tvrdenie obvineného, že nebol poučený o možnosti uzavretia zmluvy alebo dohody o vine a treste. Ako vyplýva z obsahu spisu, bol obvinený B. pri výsluchu na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru vo Zvolene, konanom dňa 1. februára 2006 za prítomnosti svojho obhajcu, poučený o možnosti uzavretia zmluvy

a dohody o vine a treste. Túto skutočnosť potvrdil obvinený svojim podpisom celej zápisnice (č.l. 268), ako aj podpisom jednotlivých listov zápisnice, na ktorých bol osobitne poučený o možnosti konania o dohode o vine a treste alebo uzavretia zmieru (č.l. 266 a 267).

Na záver Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné uviesť, že predmetné dovolanie proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 5 T 11/06, bolo nevyhnutné posudzovať ako dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 2 To 294/2006, pretože podľa § 62 ods. 1 Tr. por. sa podanie posudzuje vždy podľa obsahu, aj keď je nesprávne označené. Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať proti rozhodnutiu súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená; v tomto prípade nebola trestná vec B.B. právoplatne skončená rozsudkom Okresného súdu Zvolen, ale práve uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorým bolo odvolanie obvineného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zamietnuté.

Na základe uvedených skutočností je zrejmé, že dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. i/, písm. c/ Tr. por. nie sú dané, a preto najvyšší súd dovolanie obvineného B.B. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. bez preskúmania veci odmietol na neverejnom zasadnutí.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, 25. marca 2009

JUDr. Pavol T o m a n, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Kristína Cíchová